Sõbrad! see oli tähendamise sõna, aga nüüd rääkigem selgemine. — Mitmet wiist löppeiab rahwas wana aastat ja hakkab uut; seda nääme silmaga. Kes laia patu teed armastawad, teewad suurem hulk esimese sammu uel aastal selleſama tee peal. Needsamad mured, tühjad rõõmud, kurjad himud ja kõned, seesama patuteenistus jälle — üks asi aga on uel aastal teine: saawad nagu uut jõudu ja wõimust patule. Ei seal mõõlda Jumala ega eneste peale, ei tuletata meele, mis tarwis möödaläinud aeg oli antud. Meeleparandamiseks arwatakse seal aega kül olema, seda hiljem, seda parem. Aga nõnda ei pea mite olema. Õndsad on need, kes kitsast ukſest sisse lähäwad igawese elusse, siis on ka tarwis kitsast ukſest sisseminna ue aastasse. Selle ukse nimi on: **tõsine patukahetsemine!** —

Täna, kui sa oma Issanda heält kuuled, ära tee oma südame mite kõwaks! Kolm sada kuuskümmend wiis pääwa oled jälle elanud, nii mitu korda oled jälle Issanda heält kuulnud; kas oled ka tähele pannud? Kas oled ükskord teda tänanud, teda palunud südamest? Täna ta hüab jälle, kuule ja kosta! Waata, ta tahab head teha, ei mite kurja. Alanda ennast kitsa ukse juures, Issand ülendab; wiska ära oma waewa koorma, tema jahutab sind — sest ta ütleb: **Tulge minu juure kõik, kes koormatud ja waewatud olete, mina tahan teile hinggamist saata!** — Waata, mis sa armastasid ja kalliks pidasid — kõikjugu pat ja tühi asi — eks see ole koorm ja waew, eks see jää ika ränggamaks, eks see rõhu sind maha! Wõi hingg, kuule, et Issand hüab, tule ja palu: **Issand, ole mulle waese patusele armuline!** — Ta tahab armuline olla ja annab ueks aastaks uut rõõmu, uut elu, uut jõudu. Peab sinulgi teeks saama: Wana on mööda läinud, kõik on ueks saanud! — Ehk on sul teine abimees teada? Teised prohwetid,